

hvorfor de skulle fremkomme her, hvis de ikke paa en Maade vare rettede paa at svække Muligheden af et saadant Lovforslags Vedtagelse som det her foreliggende; jeg sigter herved til de Ytringer, der fremkom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds. (Casse). Vel saldt der nogle Ytringer fra det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (Møller), som gav Anledning til det sidstnævnte ærede Medlems Udtalelser, men jeg veed dog ikke, hvorfor det skulde være nødvendigt at gaae saa langt bort fra Lovforslaget, som den ærede Taler for Kjøbenhavns 7de Valgkreds gjorde, naar der ikke bagved laa den Tanke, at der overhovedet ikke skulde røres ved kirkelige Forhold, endog af denne ydre Bestaffenhed, for end man kom paa det Rene med, hvilke Forandringer de, der ikke vare enige med Folketkirkens store Fleertal, i det Hele taget kunde ønske indenfor Folketkirkens egne Grænser. Det forekommer mig, at dette Lovforslag i Grunden ikke er gaaet vidt nok; det bærer Præget af, at en overordentlig Forsigtighed er nødvendig ligeoverfor Magthaverne i Folketirken, og det er min Overbeviisning, at dette ikke kan Andet end vise, at den gamle Statskirkes Regimente ikke endnu ganske er uddød, naagt vi have en Folketirke og have gjort Ende paa det, som kaldtes en Statskirke. Naar jeg seer de Betingelser, de Forsigtighedsregler, man har troet det nødvendigt at opstille i § 2 med Hensyn til Kirkens Brug til Altergang for dem, der have løst Sognebaandet, administreret af den Præst, de have sluttet sig til, saa tyder dette efter min Mening paa en overordentlig Mistvild til Sognepræstens og Sognets Menigheds Liberalitet ligeoverfor de Mænd, der have løst Sognebaandet. Jeg kan ikke indsee, at der med Hensyn til nogen kirkelig Handling burde gjøres en videre Begrænsning end den, der er anthydet i § 1. Det Æneste, der efter min Mening kunde være at sørge for, er, at der ikke skeer en Forhindring fra den ene Deel af Sognets Beboeres Side, for den anden Deels kirkelige Handlinger, at der ikke skal opstaae ydre Uorden, og hvad der ellers kan følge af en saadan Samværen i Kirken af Folk, der have forskjellige Ansuelser om visse kirkelige Punkter. Men efter dette Forslag skal

man endog spørge Biskoppen, om der maa være Altergang, og der er en Anthydning af, at der er en Mulighed for, at der kan finde Misbrug Sted med Hensyn til denne Altergang. Man maa dog huske paa, at den Mand, som tænkes at skulle udføre dette Sacramentes Gjerning, er en Præst i Folketirken. Hvorledes kan det da tænkes muligt, at han, naar han ikke skal fortjene at udstødes af Præstestabet i Folketirken, skulde kunne begaae noget Misbrug med Hensyn til Alterens Sacramentes Administration; dette er jo en Umulighed, og at han skulde være tilstede for at udføre Sacramentes Gjerning for to Afdelinger i Menigheden paa eengang, kan jo heller ikke tænkes muligt, naar man iagttager Bestemmelsen i § 1. Jeg er derfor i højeste Grad imod en saadan Bestemmelse som den i § 2. Jeg kan ikke Andet end rose de Mænds Bestemthed overfor Magthaverne i Folketirken, der have opstillet Forslaget. Det forekommer mig, at naar der er en Bestemmelse som den i § 1, og der er en Anthydning af, at de Mænd, der maa være tilstede i Kirken for at hjælpe til den kirkelige Tjenestes Udførelse, faae deres Betaling, saa maa dette være fuldstændigt nok, og denne Bestemmelse om Biskoppens særlige Indgriben i dette Forhold, burde efter min Overbeviisning bortfalde. Det er en Selvfølge, at saalange den Præst, som Nogle af Menigheden have sluttet sig om, vedbliver at være indenfor Folketkirkens Grænser, maa Biskoppen have en Ret til at paasee, hvorledes han udfører sit Kald, om hans Virksomhed kommer i en saadan Strid med Folketkirkens Lære, at Biskoppen paa dennes Vegne er nødsaget til at give en Erklæring om, hvorvidt det kan tilstedes fremdeles at lade denne Præst gjælde for at være Medlem af Folketkirkens Præstestab; men iøvrigt indseer jeg ikke, at Kirken ikke ogsaa kunde bruges til kirkeligt Brug med Iagttagelse af Grundlovens Bestemmelse om, at der ikke maa foretages Noget, som strider imod den offentlige Sædelighed, selv om de Mænd, der vare udtraadte af Sognebaandsforholdet til den paa Stedet værende Præst, endogsaa vare gaaede ud af Folketirken selv. Der forekommer mig at ligge en saadan Smaalighed til Grund for denne Iver imod